

като видѣлъ ікѡната на ѣдѣнъ прокѡуанъ
 и многѡ оучѣнъ чѣловѣкъ, скочилъ вѣрахъ
 нѣа, и ѿ прегѣрналъ, и съ плачь рѣклъ: За
 щѡ неси живъ; азъ щѣхъ да ти дамъ
 половѣната ѿ Цѣрствотоси, та да
 ма наѣчишъ какъ да ѡвѣрашамъ
 дрѣгата половѣна! За това пакъ го-
 вѡра, чѣ трѣба да подкреплѣваме ѡнова,
 каквѡто по предѣ рѣкохѣме, на коѣто са сѣ
 склонили и млѣдытѣ и старытѣ, а не да глѣ-
 дамы да сѣборимъ пѣрвото по зарѣвото,
 та да направимъ дрѣгото по слѣбото: или
 да изгладимъ ѡнова за коѣто са сѣ дрѣгитѣ
 трѣдали, та да подновимъ нашето, ѿ коѣ-
 то несогласіе са произшли и происхѡждатъ
 сѣчкитѣ слинѣ на тѡа свѣтъ. Яколи рѣчатъ
 и оучѣнитѣ и хитритѣ да лѣгнатъ на тѡа
 оумъ чи самѡ сѡсъ Славѣнски и Русски и на
 прѡсто превѣдени кнѣги щѣ допѣлнатъ на-
 шето недостатѡчѣство, щѣ погрѣшатъ тако-
 ми истина, и въ мѣсто да подпѣратъ,
 щѣ развалѣтъ, въ мѣсто да глѣдатъ да из-
 ведѣтъ родѣтъ ни ѿ темнѡта, щѣ го оубѣ-
 кѣтъ пакъ въ ѣднѡ нечѣанно самолюбіе и